

som den ærede Udenrigsminister, der har Ansvarligheden for Statens Styrelse i den Henseende udadtil, erklærer kan ingen Skade gøre, og naar der, altsaa fra Oppositionens Side forlanges, et saa beskedent Beløb som 500 Kr. — den højtærede Minister tager det ikke saa beskedent med sine Forlangender — saa vil han aldeles ikke gaa ind derpaa. Men derimod vil han have, at vi nu i Aarhus skulle begynde; thi det anser jeg for aldeles klart, at naar vi først, efter at nu Handelsstraktaten er affluttet derne, have begyndt med at vedligeholde Forbindelsen derne paa den af Ministeren foreslaaede Maade, vil Resultatet naturligvis blive det, som den ærede sidste Taler ganske rigtig bemærkede, at skal der overhovedet være nogen som helst Mening i, at vi skulle have Forbindelse med Spanien, maa vi have en stadig Forbindelse dermed. Thi det, at den italienske Gesandt rejser derhen i 6 Uger eller maatte et Par Maanedes om Aaret, kan virkelig ikke skaffe os Forbindelse med Spanien paa de Tider, da vi haardest trænge dertil. Derfor vilde jeg gerne have, at det høje Ting vilde se denne Sag i det Lyg, at den højtærede Udenrigsminister paa ingen Maade kan gaa med til de lumpne 500 Kr., som vi ønske, uagtet han selv indrømmer, at det ingen Skade kan gøre, men at han derimod forlanger af os, at vi stadig skulle gaa højere og højere op paa § 18. Det forekommer mig, at dette kunde være Grund nok for os til at stille os, som vi stille os, i Kraft af det gamle Ordprog, som jeg har nævnt: „Noget for noget, naar Venstrebud skal holdes“. Men jeg vil sige, at det Forsvar, som førtes fra den ærede Ordførers Side, stod fuldstændig over Maalet. Sagen er jo den, som det af det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) er gentaget flere Gange her i Salen, at Handelsstraktaten jo er affluttet; den spanske Rigsdag træder nu sammen i Slutningen af Marts, og der staar saa kun tilbage, at den spanske Rigsdag skal godkende Handelsstraktaten. Det forekommer mig, at dette har ikke det mindste at gøre med, at vi nu saa en Afspænding derne. Vi viste jo vor Villighed i Fjor til at bevilge 12,000 Kr. under de ekstraordinære Forhold, som den Gang vare til Stede. Men naar de ikke ere til Stede endnu, er det saa ikke den naturlige og selvsølgeligste Ting af Verden, at vi saa vende tilbage til det Forhold, som der var før? Derfor kan jeg ikke indse, at vort Land vil tage nogen som helst Skade deraf; men hvad der sker, er, at vi foreløbig komme af med 8,000 Kr. i den Anledning, og Enderesultatet maa selvsølge-

lig blive, at alle 16,000 Kr. springe; thi naar vi først have gjort det første Skridt, vil det, tænker jeg, drage det andet med sig, og saa have vi fuldstændig etableret et Gesandtskab i Madrid. Nu er der af det ærede Medlem fra Ringkøbing blevet mindet om, at da vort Land blev formindsket, idet de to Femtedele gik væk, saa søgte vi paa alle Punkter at spare, ogsaa paa dette Omraade. Derfor kan jeg ikke se, at vi have nogen Grund til at ville blande os mere i den europæiske Koncert, end vi allerede have blandet os i den. Jeg tror, at vi som et lille Land staa os ved at blande os saa lidt i den som muligt. Derfor vil jeg ogsaa af den reelle Grund, jeg nævnte, ikke være med til at stemme for disse 8,000 Kr. Den sidstnævnte Grund er for saa vidt ogsaa en Realitetsgrund; men det forekommer mig dog, at for de Herrer her i Salen, som interessere sig for Fredssagen, hvad vi jo have vist ved flere Afstemninger her i Salen, maa det dog ogsaa spille en Rolle, hvorledes den højtærede Udenrigsminister stiller sig til denne lille Bevilling, saa meget mere som det jo nu er oplyst, at det ikke er rigtigt, som det blev sagt af den højtærede Minister ogsaa i Udvalget, at vi ere det eneste Land, der vil hvide en saadan Bevilling, og at vi ikke skulde gaa i Spidsen i denne Sag. Det er jo nu oplyst af det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), at vi ikke der bliver det første Land, men at der allerede er et andet Land, som har ydet en saadan Bevilling. Jeg vil derfor haabe, at vi gaa den Vej, som det ærede Medlem for Ringkøbing har anbefalet, nemlig den, at vi først stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage) for derved at saa Summen saa langt ned som muligt; men at vi derefter til hvende og sidst stemme mod den hele Bevilling.

Udenrigsministeren (Reed & Thott): Det ærede Medlem glemte at meddele, hvad det var for overordentlig store Forlangender, der vare stillede paa § 18 i de sidste Aar; jeg kender ikke disse Forlangender, som ere stillede fra min Side, ud over, hvad der er forlangt i de foregaaende Aar. (Bust: Jeg kender det godt.) Saa kunde det interessere mig at saa det at vide. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, at Danmark ikke skulde være det eneste Land, der kom til at give et saadant Bidrag, saa forholder det sig ganske rigtigt. Der er en anden Stat, som giver Bidrag dertil, nemlig det Land, hvor Bureauet er. Det er jo ganske sikkert ikke det samme, som om det er et fremmet Land.